

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

Közigazgatás-tudomány

		Közigazgatás-tudomány
Szekcióelnökök:		Dr. László Gábor (NKE) Dr. Szegedi László (NKE)
II. panel	13.00-13.15	Dr. Horváth István
	13.15-13.30	Kis Katalin
	13.30-13.45	Kumar Sumit
	13.45-14.00	Majthoub Ola
	14.00-14.15	Malustyik Brigitta
	14.15-14.30	Pintér Nikolett
	14.30-14.45	Polgár Zoltán
	14.45-15.00	Szagos Judit
	15.00-15.15	dr. Teleki Bálint
	15.15-15.30	Varga-Kocsicska Aleksandra
	15.30-15.45	Czuczine Keresztes Anita

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

A közszolgáltatás-szervezés szervezetelméleti kérdései a levéltári igazgatás területén

DR. HORVÁTH István

Széchenyi István Egyetem Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola
horvathistvan8173@gmail.com

Kutatásom során annak elemzésére vállalkoztam, hogy az állam részéről milyen mértékű befolyásgyakorlás szükséges a kulturális ágazat sajátos jellemzőkkel bíró szegmensét képező, a levéltári igazgatás területén történő közszolgáltatás-szervezés során, melynek eredményeként a „szélső értékeket” tekintve egyrészt egy a színtalpak mögé húzódó, csak a legszükségesebb mértékben eljáró apparátus, másrészt egy aktív szerepet vállaló kormányzat képe körvonalazódott ki. Vizsgálni kell továbbá, hogy milyen döntéseket kell meghozni a közszolgáltatás-szervezés hatékonyságának növelése érdekében (pl.: bevonható-e piaci szereplő)? Elméleti alapvetésként sort kerítettem a téma történeti áttekintésére, majd a közszolgáltatás fogalmának, körének, illetve bizonyos csoportosítási szempontjainak vizsgálatára is. Mindezek különböző, főként szervezetelméleti aspektusokból történő vizsgálatához elengedhetetlen volt a levéltári igazgatás területén nyújtott közszolgáltatások körének, azok „természetének” meghatározása, azaz milyen sajátosságok determinálják azok biztosításának szabályozási lehetőségeit. Megállapítható azonban, hogy a kulturális igazgatás területén a levéltárügy körébe azon közszolgáltatások tartoznak, melyek megszervezéséért jellegüknek fogva szinte kizárólag az állam lehet felelős a jogszabályi háttér megalkotásától kezdődően a közszolgáltatás nyújtásáig bezárólag. A közszolgáltatás-szervezés történeti mérföldköveire figyelemmel, valamint a szakterületet jellemző ismérvek alapján tehát egy aktív állami szerepvállalás mellett tettem le a voksomat, így – a levéltárügy hazai fejlődéstörténetének egy meghatározott, közelmúltbeli időszakának kiragadása útján – annak elemzésébe fogtam, hogy az államnak a közszolgáltatás-szervezés során milyen eszközök állnak rendelkezésére ezen a szakterületen, illetve állami vagy önkormányzati szereplők járjanak el? Figyelemmel a rendszerváltozást követően eltelt 20 év – levéltárügyben bekövetkezett – eseményeire, különös tekintettel a szervezeti változásokra, arra a megállapításra jutottam, hogy a szakterület közszolgáltatásainak megszervezésére inkább hivatott egy hierarchikus rendszerben működő szervezeti megoldás, mint egy decentralizált szervezési elveken nyugvó önkormányzati fenntartásban lévő intézményi struktúra. Magyarországon a megyei önkormányzati fenntartás hosszú távon nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket, így a jelenlegi, inkább centralista elv alapján kialakított területi levéltári szervezet lehet a működőképes megoldás. Álláspontom szerint ezen szabályozás optimálisabb helyzetet teremt a szakterületen: egyrészt a központi irányítás nagyobb mértékben képes azonos feltételeket teremteni, illetve egységes irányt mutatni a funkcionális (pénzügyek, üzemeltetés, koordináció, szervezés, informatika), illetve a szakmai munkának; másrészt ezen levéltári szervezet sem zárja ki a helyi sajátosságok érvényesülését. A levéltárak őrző bástyaként szolgálnak nemzeti és történelmi értékeink, identitásunk védelme során fokozott állami szerepvállalás szükséges a szakterület gondozása érdekében. Véleményem szerint egy intervencionista állam tud megfelelően gondoskodni a közszolgáltatás-szervezés során a levéltárügy összetett, komplex folyamatairól, illetve egy központi irányítás összehangoltabb, kiegyensúlyozottabb jogi, pénzügyi és szakmai környezetet képes teremteni a levéltári igazgatás szervei számára.

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

Az integrációs együttműködés előnyei a Kelet-afrikai Közösségben

KIS Katalin

Nemzeti Közszolgálati Egyetem – Közigazgatás-tudományi Doktori Iskola
Gazdaságtudományok

Kis.Katalin@hallg.uni-nke.hu

Számos nemzetközi szervezet és fejlesztési program hangsúlyozza, hogy az afrikai régió fejlesztésében nagy szerepe lehet az országok közötti kereskedelmi megállapodások megkötésének, mi több regionális integrációk kialakításának. Hannan (2016) a szabadkereskedelmi egyezmények hatását elemezve kiemelte, hogy a kereskedelmi egyezményben részt vevő országok export növekedése átlagosan évente 3,8 százalékponttal élénkül az egyezmények hatására, és a pozitív hatások a kicsi, illetve a fejlődő országokban halmozottan jelentkeztek. A belső vámok csökkentése és a kereskedelem liberalizációja az export növekedésén keresztül pedig a gazdasági növekedést ösztönözheti. Ugyanis az integrációs együttműködésnek köszönhetően javuló erőforráselosztás és termelési specializáció a termelési költségeket csökkentheti, sőt hosszútávon a nagyobb verseny a technológiai hatékonyságjavulás irányába hathat. A kereskedelmi liberalizáció gazdasági növekedésre gyakorolt pozitív hatása mellett, már a szegénység csökkentésének forrását is látják a belső kereskedelem ösztönzésben, amely a növekvő exportkapacitásokon keresztül nagyobb igényt teremt a munkaerőre, növelve a lakosság jövedelmét. Persze a növekedés mértéke országonként eltérő lehet, függően a követett gazdaságpolitikától, az exporttermékek körétől és az intézményi struktúrától. Ezt alátámasztja Manwa–Wijeweera (2016) vizsgálata is, hiszen a Dél-afrikai Vámunió tagországai között a kereskedelem liberalizációjából származó pozitív növekedési hatások a Dél-afrikai Köztársaságban jelentkeztek kiemelten, míg Botswana, Lesotho, Szváziföld és Namíbia estében mérsékeltek maradtak.

Afrikában számos regionális integráció működik, amelyek működése már hosszú évtizedekre visszanyúlik és az integrációk céljai között mindig prioritásként kezelik a belső kereskedelem növelését, így fontos vizsgálni, hogy mely tényezők befolyásolják a tagországok egymás közötti kereskedelmét. Az afrikai regionális integrációk közül a Kelet-afrikai Közösséget (EAC) elemzem, mely több tényezőre vezethető vissza. Egyrészt integrációs szinten a Kelet-afrikai Közösség tagországainak exportstruktúrája a legdiverzifikáltabb, ami elengedhetetlen a belső kereskedelem növeléséhez. Másrészt az afrikai integrációk közül a Kelet-afrikai Közösség tagországainak exportja áramlik legnagyobb arányban integráción belüli ország felé. Harmadrészt, a Kelet-afrikai Közösség integráltsági szintje a legmagasabb, sőt kereskedelmi integráltsága kimagaslik a régió más csoportosulásaival összevetve.

„AZ INNOVÁCIÓS ÉS TECHNOLÓGIAI MINISZTERIUM ÚNKP-19-3-I-NKE-3 KÓDSZÁMÚ ÚJ NEMZETI KIVÁLÓSÁG

PROGRAMJÁNAK SZAKMAI TÁMOGATÁSÁVAL KÉSZÜLT.”

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

Judiciary Structured Rationally: A Critique of the Indian Judicial Administration and a call for change

KUMAR, Sumit

Doctoral School of Sociology, Faculty of Social Sciences, Eotvos Lorand University
Organisational Sociology, Political Sociology, Public Administration
mandilwar.sumit@gmail.com

Like most of them around the world, Indian Judiciary is bureaucratic in character, and although bureaucracy is a pure-type construct, the Indian Judiciary is definitely not the ideal typical rational bureaucracy that Weber describes. The structure of Indian Judiciary is very similar to the common law structure and the British codified most laws that have been codified pre-independence. To start with, this structure was designed to be exploitative in nature and furthermore this design did not take into consideration the size or the diversity of India. Despite being the strongest pillar of Indian democracy for the past 70 years of our independence, it is also the institution which is most riddled with corruption, nepotism, favouritism, delays, inaccessibility, incompetence and irresponsibility.

This paper critically examines the problems facing the Judiciary in India from the point of view of its structure and the various malaise that this irrational structure results into. How this structure creates an irresponsible bureaucratic institution and how structuring it rationally can resolve the problems of administration of justice in India.

The paper takes the form of a critical discourse firstly, on the identification of current structural issues in the Indian Judiciary from four main points of view, namely; the cost of justice, the accessibility to justice, quality assurance and training of judicial officers.

Secondly, the paper turns to the most current discourses in public administration drawing from the experience of the last two decades in application of the latest techniques of public management to suggest rationalisation of the structure of Indian Judiciary. It deals with specifically in the areas of appointments of judicial officers and its democratisation, the value chain of administration of justice and management of its overall performance and individual performances, the life cycle of the litigation and most importantly, the training and career progressions of judicial officers.

Keywords: Rationality, responsibility, judicial administration, judicial structure, organisational sociology, organisational structure, public administration, bounded rationality, public choice, cost of justice, access to justice, specialisation, appointments, popular choice, training, corruption, nepotism, favouritism, quality assurance, performance management, litigation life cycle.

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

Turn the Syrian Refugee Crisis into Economic Boon, the Case Study of Jordan

MAJTHOUB, Ola

National University of Public Service
Public Administration and Governance Science
Ola.majthoub@gmail.com

Jordan's economy and society at this time is suffering of a struggling economy, very high unemployment rate especially among youth, and a so called failing system that has been further burdened by the Syrian refugee crisis with keeping in mind the number of youth – disparate for work- refugees that entered the country.

This has resulted in attempts by the government of Jordan tried to protect its vulnerable labor market, which resulted in refugees working in the informal market, where they become victim to exploitation and poor working conditions.

On the other hand, despite all these burdens the country seems to have gained in the past years, Jordan has realized that it can turn to situation around. The burden today can be turned into a boon tomorrow. The Syrian refugees can help to boost the country. Nevertheless, in order for this to happen, steps have to be taken. The main step is investment. Jordan has called upon the international community for help, and they have responded with aid to support with the housing of the refugees. As the years passed by, many European countries have shifted their focus from housing refugees themselves to helping the neighboring countries of Syria to handle the majority of Syrian refugees.

Armed with investments, the Jordanian government has to allow the Syrian refugees to enter their labor market formally. This would boost their economy, for both communities. It also can prevent the risk factor of the 'lost and radical' refugee population, helping Jordan to remain the stable country it is today. Therefore, by adapting their current strategy towards their economy and integrating the Syrian refugees into it and their society, Jordan might have lost some, but will gain a much need boost, with the ability to develop further as a country in its own right, without relying on the international community for help.

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

A Brexit szociális biztonsági vonatkozásai

MALUSTYIK Brigitta
Nemzeti Közszerológati Egyetem
Közigazgatás-tudomány
malustyikbrigi@gmail.com

Az Egyesült Királyság 2016. június 23-án tartott népszavazásán a választópolgárok az ország Európai Unióból való kilépése mellett döntöttek, amelynek eredményeként az Egyesült Királyság 2020. január 31-én kilépett az Európai Unióból. Azonban ez ennél sokkal összetettebb folyamat, ugyanis számos tényező együttes hatása vezetett már a népszavazás gondolatának felmerüléséig is, illetve az Európai Unió és az Egyesült Királyság közötti kilépési megállapodás is évekig tartó, hosszas tárgyalások, politikai viták eredményeként jöhetett csak létre. Az Egyesült Királyság többek között komoly problémának tekintette az Európai Unió 2004-es és 2007-es bővítésének következtében érzékelhető jelentős mértékű munkaerő áramlást, amelynek során, a hét évig tartó munkaerőpiaci korlátozások feloldását követően, Nagy-Britanniában tömegesen jelentek meg a kelet- és közép-európai tagállamok munkavállalói. A szabad mozgás kérdéskörét érintően David Cameron, az akkori brit miniszterelnök többször éles kritikákat fogalmazott meg, felhívva a figyelmet arra, hogy a szabad munkaerő áramlás célja kizárólag a munkavállalás lehet és nem pedig a szociális ellátórendszer adta lehetőségek kihasználása. Így az ezután következő, az Egyesült Királyság és az Európai Unió viszonyrendszerének átalakításáról és a brit kormány által szükségesnek tartott uniós reformokról szóló tárgyalások egyik központi témája a szabad mozgás és az ezzel együtt járó szociális ellátórendszerekhez való hozzáférés kritikus pontjainak áttekintése és szigorúbb szabályozási lehetőségeinek felvázolása volt. A tárgyalások eredményeként 2016 februárjában született megállapodás többek között szigorította a gazdaságilag inaktív uniós polgárok szociális ellátásokhoz való hozzáférését, de csak arra az esetre, ha a népszavazás eredménye alapján a választópolgárok az Egyesült Királyság Európai Unióban való maradását támogatják. Ma már tudjuk, hogy ez a megállapodás nem lépett hatályba, de az abban foglaltak irányt mutathatnak az Európai Unió és az Egyesült Királyság kilépést követő viszonyrendszerének kidolgozása során. Bár a jelenlegi, 2020. december 31-ig tartó átmeneti időszakban nem történik változás a személyek szabad mozgásának kérdéskörét illetően, de jelen időszak nagy feladata többek között az Európai Unió és az Egyesült Királyság között, a kilépést követően fennálló kapcsolat ilyen irányú szabályozása is, beleértve annak szociális biztonsági vonatkozásait. Így kérdéses pontként merül fel például a jelenleg az Egyesült Királyságban élő és továbbra is maradni szándékozó, továbbá a jövőben valamilyen céllal (például: munkavállalás, tanulás) oda utazó uniós polgárok státusza, szociális biztonsági jogosultságainak megőrzése, illetve a szociális ellátórendszerhez való hozzáférése is. Jelen előadás célja a Brexit és a szociális biztonság között fennálló összefüggések felvázolása a kilépést megelőző állapot vizsgálatán túl, az azt követően felmerülő kérdéses pontok, kockázati lehetőségek bemutatásával.

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

A HR Tudásbázis és Szakértői hálózat, mint szervezetfejlesztési eszköz a közigazgatásban az Egészséges Szervezet Modell tükrében

PINTÉR Nikolett

Nemzeti Közszerológálati Egyetem/Belügyminisztérium

Pszichológia és közigazgatás

pinter.nikolett88@gmail.com

A HR Tudásbázis és Szakértői hálózat egy új kezdeményezés a közszerológálatban, ahol a közszerológálatban dolgozó személyügyi munkatársak és vezetők a munkájuk magasabb színvonalon történő ellátásához különböző szakterületektől kaphatnak online és személyes támogatást valamint szakmai anyagokat olvashatnak egy erre szolgáló internetalapú tárhelyen. Ez a projekt lehetővé teszi mind online mind személyes módon HR szakmai közösség kialakulását.

Az Egészséges Szervezet Modell alapján a következő betegség-egészség párokra lehet hatással a projekt:

1. Elidegenedés - Elkötelezettség
2. Szervezeti paranoia - Bizalom, nyíltság, korrektség
3. Elégtelen kapcsolat a környezettel - Nyitott szervezet
4. Stagnálás - Növekedés, fejlődés
5. Vevők kizsákmányolása - Vevőközpontúság

1. A szervezethez való kötődés érzéséhez szükséges fontosság érzet, az autonómia és a szervezeti kultúrával való azonosulás. A HR Tudásbázis és Szakértői hálózat ezek közül a fontosság érzetet és az autonómiát tudja támogatni. Fontosnak érezhetik magukat a személyügyi munkatársak és vezetők ebben a szakmai közösségben, mert nemcsak szakmai támogatást kapnak, hanem ők is megoszthatják a szervezetükben működő jó gyakorlatokat a közigazgatásban dolgozó többi személyügyi dolgozóval. Ezáltal maguk is támogatást nyújthatnak, ezért hasznos tagjának érezhetik magukat a közszerológálati HR közösségnek és szervezetnek, amelyben dolgoznak. Azt érezhetik, hogy számít a véleményük a saját szervezetükön belül is, mert új tudást hozhatnak a saját szervezetüknek a máshol működő jó gyakorlatok által az elméleti anyagok által is. Az itt kapott plusz tudás által bővíthetik a döntési jogkörüket, szabadon hozhatnak döntést olyan témákban, területeken ahol eddig nem volt erre lehetőségük. Ha a személyügyi munkatársak és vezetők kötődnek a saját szervezetükhöz, akkor teljesíteni fognak, elkötelezett munkavállalói lesznek a közszerológálatnak.

2. A projekt támogatja a bizalmat, nyíltságot, korrektséget azáltal, hogy információátadás valósul meg, nagyobb lesz a transzparencia a HR közösségben, akár a közszerológálati szervezetek HR osztályain is, hiszen megosztják egymással vagy a szakértőkkel a működésük hatékony (jó gyakorlatok) és kevésbé hatékony (támogatáskérés szakértőktől) oldalát.

3. A HR Tudásbázis és Szakértői hálózat egy olyan közszerológálati személyügyi szakembereket támogató projekt, amely modern, interaktív, internet alapú, alkalmazkodik a 21. századi elvárásokhoz, 21. századi környezethez, nyitott a jelen korban alkalmazott technológiai eljárásokra, módszerekre, amik elősegíthetik a közszerológálat hírnevének pozitív irányba történő elmozdulását.

4. A projekt a személyes és szervezeti fejlődést is elősegíti, mivel a személyügyi szakemberek és munkatársak szaktudása növekszik, valamint az újonnan behozott szaktudásnak és jó gyakorlatoknak köszönhetően új megoldások, ötletek jöhetnek be a szervezetbe.

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

5. A személyügyi vezetők és munkatársak sokkal jobb és naprakészebb szolgáltatásokat tudnak nyújtani a saját szervezetükben dolgozó munkatársak számára és magának a szervezetnek is a tudástár és szakértői támogatás igénybevétele által, többet nyújthatnak számukra, mint a jelenlegi adminisztratív segítségnyújtás.

A HR Tudásbázis és Szakértői hálózat elsősorban az online térben elektronikus, naprakész, friss szakmai anyagok által és fórumon történő kommunikációval, valamint személyes tanácsadás keretében nyújt támogatást, szakmai közösséget, rendszerezett tudásanyagot a közszolgálat személyügyi munkatársainak és vezetőinek, hogy napi munkájukat hatékonyabban, magasabb színvonalon tudják ellátni.

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

Társasházi adatkezelés résztvevői, avagy kit és hogyan nevezünk

POLGÁR Zoltán

NKE - KDI

közigazgatás tudomány

tarsashazipolgar.hu@gmail.com

A lakóközösségek gyakorlatában jogi és szervezeti kihívások folyamatosan jelen vannak. A jogszabályi környezet változása a lakóközösségek alkalmazkodó képességét próbára teszi, mert nem magától értetődő időként, hogy a lakóközösségnek mit és hogyan kell tennie. A feladatok elvégzésében nagy szerep hárul a lakóközösség tisztségviselőire. A lakóközösségeket érintő változások áttekintése fontos, mert a teljes népesség egyötöde lakóközösségek által fenntartott és üzemeltetett épületekben él, amelyek társasházak vagy lakásszövetkezetek lehetnek. A trendek szerint a lakóközösségi épületüzemeltetés emelkedése várható.

Az előadásomban megvizsgálom, hogy Magyarországon a társasházi adatkezelések vonatkozásában mi a jellemző gyakorlat az adatkezelő, az adatfeldolgozó, az érintett és a 3. fél elkülönítésének vonatkozásában. Rendszerezem a tipizálható megnevezés elemeket a lakóközösségek által fenntartott épületüzemeltetések esetén.

Az áttekintés aktualitását alátámasztja, hogy lassan egy éve lépett hatályba az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (GDPR - általános adatvédelmi rendelet), amely az egész Európai Unió adatvédelmét meghatározza. Az általános adatvédelmi rendelet alapelvei közé tartozik többek között a pontosság, amelyből levezethető a rendszeres felülvizsgálati kötelezettség. A társasházaknál és a lakásszövetkezeteknél jellemzően évente egyszer kötelezően össze kell hívni a legfőbb döntéshozó fórumot, az úgynevezett éves beszámoló közgyűlést. Az éves beszámoló időszak főszabályként az éves beszámolóval érintett évet követő év május 31-ig tart. Tehát az éves beszámoló időszak mindig egybe fog esni a GDPR hatályba lépésének évfordulójával, így a társasházaknak és lakásszövetkezeteknek ez az alkalom, ahol a tisztségviselők beszámolhatnak az elmúlt év adatkezelési eseményeiről, valamint elvégezhetik a szabályzatok frissítését, az adatok pontosítását, és jóváhagyást is kérhetnek a közgyűlésen résztvevő tulajdonosoktól.

Ha nevezéktan nem pontos, akkor nehezen is lehet érdemben beszélgetni, tárgyalni tényekről, jelenségekről és történésekről. Tanulmányom a nevezéktan társasházi és lakásszövetkezeti vetületeinek megvizsgálásával segíti az érintett szereplőket.

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

Innovációs klaszterek vs. regionális fejlesztési potenciál?

SZAKOS Judit

Nemzeti Közszerológáti Egyetem
Közigazgatás-tudomány
szakosjudit0@gmail.com

Jelen kutatás egyrészt áttekinti a regionális fejlődés nemzetközi szakirodalomban rögzített formáit és áttekinti azok klaszterekhez való viszonyát, beleértve az innovációt elősegítő és hátráltató szerveződési formákat is. Áttekinti továbbá, mely elemek jellemzik a klasztereket és milyen attribútumok vezetnek növekedéshez, mint például az innovációt is elősegítő ipari szerkezet kialakulása vagy a megújulási képesség.

Az innovációs klaszterek kapcsán továbbá beemeli az egyetemek szerepét az egyes nem-lineáris innovációs modelleken keresztül (Triple Helix modell, Quintuple Helix modell). Ugyan ezekben a modellekben a felsőoktatás egyenrangú szereplőként jelenik meg, regionális fejlesztő szerepe miatt kézzelfogható kutatási kiinduló pontot ad a folyamatban lévő empirikus kutatáshoz.

A prezentáció kitér továbbá a Massachusetts Institute of Technology öt szereplős, innovációs ökoszisztémát leíró modelljére is. Utóbbi a Triple Helix modell egyetem – ipar – kormányzat hármasához képest az egyetemek – kormányzat – nagyvállalatok – kockázati tőke – vállalkozók dimenziói mentén vizsgálja az adott környezetet, így méret és tőkeerő, valamint kapcsolati minőség szerint is képes differenciálni a tőke különböző formái között.

Az elméleti áttekintés hozzájárul a hazai IT/kiberbiztonsági innovációval foglalkozó elemzés elméleti megalapozásához azzal, hogy összegyűjti a korábban validált empirikus kutatások eredményeit, és képes listázni mely tényezők segíthetik egy szektor regionális innovációt erősítő hatását. Ez hozzájárul az empirikus adatok elméleti keretbe ágyazásához és a helyzetfelmérés kontextusba helyezéséhez.

Az előadás az Innovációs és Technológiai Minisztérium ÚNKP-19-3-I kódszámú Új Nemzeti Kiválóság Programjának szakmai támogatásával készült.

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

Az ügynökség-fogalom változása a magyar közigazgatás fogalomrendszerében

DR. TELEKI Bálint

NKE KDI

Közigazgatás-tudomány

Teleki.Balint@uni-nke.hu

Az ügynökség-típusú szervek („agency”) sajátos kategóriát képeznek a közigazgatási szervtípusok között. Besorolásukhoz gyakorlatilag mindig a jogszabályi kategóriák közigazgatás-tudományi fogalmakkal való megfeleltetése szükséges, bár vannak olyan jogrendszerek – ilyen pl. az USA – ahol a jogszabályi definíciók önmagukban is aránylag könnyen beazonosíthatóvá teszik őket. (Ehhez a legtágabb értelemben vett definíciót az USA „general and permanent” jogszabályait tartalmazó U.S. Code-nak a közigazgatási eljárásról szóló általános rendelkezései között találjuk, amely alapján ügynökségnek minősül az USA Kormányának minden hatósága, tekintet nélkül arra, hogy felügyeli-e egy másik ügynökség, kivéve a taxatív felsorolt szerveket, mint amilyenek pl. a Kongresszus vagy a bíróságok.) A lingvisztikai alapú megközelítés – vagyis annak a ténynek az önmagában való értékelése, hogy az „ügynökség” szó, ill. annak idegennyelvű megfelelője szerepel-e az adott szerv nevében – pedig szinte mindig helytelen következtetéshez vezet.

Magyarországon emellett fokozottan figyelembe kell venni a történelmi kontextust, azaz, hogy az egyes ügynökség-definíciók értelmezhetőek-e egyáltalán a rendszerváltást megelőző időszakban? Hajnal György definícióját alapul véve, az ügynökségeket olyan nem-minisztériumi közigazgatási szervezetben („non-departmental public bodies”) határozzuk meg, amelynek az egyik legfontosabb eleme a központi kormányzattól való relatív függetlenség. Ennek fényében ügynökségesedési folyamatnak tekinthető-e az, amikor az 1946. október 6-án létrehozott Magyar Államrendőrség Államvédelmi Osztálya (ÁVO) 1948. szeptember 10-én, a Belügyminisztérium Államvédelmi Hatóságává (ÁVH) alakult? Hiszen ez a departmental jelleg felől a non-departmental felé való elcsúszás, ugyanakkor megvalósul-e a relatív függetlenség kritériuma?

Fazekas János definíciójának hármas kritériumrendszere mellett (hatósági döntések meghozatala, kvázi bíraskodás, kvázi jogalkotás) leszögezi, hogy ez csak a rendszerváltás utáni ún. szabályozó hatóságokra alkalmazható. Amely fogalomnak jelenleg leginkább a központi közigazgatási szervekről, valamint a kormánytagok és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény (új Ksztv.) 1. § (3) bek. szerinti önálló szabályozó szervek és (4) bek. szerinti autonóm államigazgatási szervek, valamint a külön törvény által statuált Magyar Nemzeti Bank felelnek meg. (A rendszerváltás és az új Ksztv. hatályba lépése közötti időszakra vonatkozóan más jogszabályokat veszünk alapul.) Mi a helyzet azonban az olyan entitásokkal, mint pl. a Magyar Turisztikai Ügynökség, vagy a Magyar Divat & Design Ügynökség Nonprofit Zrt.?

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

National Sector Policy(ies) in Montenegro

VARGA-KOCSICSKA Aleksandra

Nemzeti Közszerológati Egyetem

Közigazgatás-tudományi Doktori Iskola, Nemzetközi és Európa tanulmányok

kocsicska.aleksandra@gmail.com

During the last decade Montenegro as modern European society worked on a long-term development strategies in many sectors. Montenegro's economic and social development was always accompanied by a preparation and implementation of various strategies and planning documents. Because of this aspiration the last few years represent intensive cooperation with several EU institutions. Montenegro has a strong intention to align its policies with the EU policies and concepts on its integration process. Also it is important to emphasize that Montenegro's main goal is to harmonize its strategic, national and sectoral documents with the objectives that are set out in the EU 2020 Strategy and the South East Europe 2020 Strategy.

Közigazgatás-tudomány
2020. 10. 16. 13.00-15.45
Szekciófelelős:
Turáni Ádám, +36 30 467 8480

The new direction of the hungarian education of professional civil servants

CZUCZINE Keresztes, Anita

National University of Public Service Doctoral School of Public Administration Sciences

Science of Public Administration Section

keresztesanita@gmail.com

The staff personnel of the public administration operate the public administration: they look after the administration, make decisions, organise, control, etc. The main condition, the high level operation of public administration, is the staff's experience, which has specialised knowledge, competence, organisation skills, sense of vocation and sense of responsibility. The Hungarian government determined ambitious personnel goals in the Zoltan Magyary Program for the Development of Public Administration in order to develop the public administration and the training of these experts. Discussing this topic is quite current because the development program includes the training of the experts of Hungarian public administration. In 2012 the institution of civil servants' training and further training has started, called the National University of Public Service.

Thus, the Government intends to place the public service education on a single institutional basis. The training of public administration specialists will take place on January 1, 2012 at the Faculty of Public Administration, with the successor since February 1, 2016 at the Faculty of Political Science and Administration.

The new name of the faculty is one of the important milestones of the National University of Public Service's becoming a political science university. Transformation in line with the objectives of the state reform program and legislative changes, serving the strategic objectives of the university and the faculty. The Faculty aims at educating professional civil servants for all levels of state administration and has done so since 1977.

The purpose of the study is to illustrate the stages in the development of public administration training in the operation of the National University of Public Service and its predecessors from 1977 to 2018. How the National University of Public Service turn into a university of political sciences and how has to re-articulate the place of political sciences within the structure of social sciences.